

Η Ανάσταση των νεκρών

[Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες / Ορθόδοξη πίστη](#)

(Αγίου Ιωάννου του Δαμασκηνού)

Πιστεύουμε στην ανάσταση των νεκρών. Θα αναστηθούν σίγουρα, μια μέρα οι νεκροί.

Όταν λέμε ανάσταση, εννοούμε βέβαια την ανάσταση των σωμάτων. Ανάσταση σημαίνει το ξαναζωντά-νεμα αυτού που έχει καταρρεύσει. Γιατί, πώς θα μπο-ρούσαμε να μιλάμε για ανάσταση ψυχών, αφού οι ψυχές είναι αθάνατες;

Αν εννοούμε ως θάνατο το χωρισμό της ψυχής από το σώμα, τότε ανάσταση είναι ασφαλώς η επανένωση της ψυχής και του σώματος. Ως ανάσταση εννοούμε την ανα-δημιουργία και ανακαίνιση της ζωντανής ύπαρξης, που είχε πριν διαλυθεί στα στοιχεία που την αποτελούσαν και αναδημιουργήθηκε.

Το σώμα λοιπόν, που έχει με το θάνατο καταστραφεί και διαλυθεί, αυτό το ίδιο θα αναστηθεί άφθαρτο. Έχει τη δύναμη οπωσδήποτε ο Θεός να αποφασίσει να αναστήσει το διαλυμένο σώμα, Εκείνος που αρχικά το είχε δημιουργήσει από της γης το χώμα, τώρα που αυτό έχει διαλυθεί και έχει ξαναγυρίσει στη γη, από την οποία το είχε πριν πάρει ο Δημιουργός του.

Αν δεν υπάρχει ανάσταση, τότε κι εμείς ας φάμε και ας πιούμε, ας ζήσουμε τη ζωή μας μέσα στις απολαύσεις και τις ηδονές.

Αν δεν υπάρχει ανάσταση, τότε σε τί θα διέφερε άραγε ο άνθρωπος από τα ζώα; Αν δεν υπάρχει ανάσταση, τότε θα πρέπει να μακαρίζουμε τα ζώα που ζουν έξω στη φύση, χωρίς να γεύονται καμιά θλίψη.

Αν δεν υπάρχει ανάσταση, τότε ασφαλώς, ούτε Θεός υπάρχει, ούτε Θεία Πρόνοια. Τότε όλα πηγαίνουν κι έρχονται, έτσι στην τύχη.

Δέστε, βλέπουμε ολόγυρά μας πολλούς δίκαιους και ενάρετους ανθρώπους να είναι φτωχοί και να αδικούνται, μη βρίσκοντας από πουθενά βοήθεια σ' αυτή τη ζωή. Αντίθετα, παρατηρούμε τους αμαρτωλούς και τους άδικους να περνάνε πολύ καλά, μέσα στον πλούτο και μέσα σε κάθε είδους απόλαυση. Ας μου πείτε τώ-ρα όμως, ποιός λογικός άνθρωπος θα το θεωρούσε αυτό απόφαση δίκαιου Κριτή ή σοφής Πρόνοιας για τον άνθρωπο;

Θα γίνει λοιπόν σίγουρα, θα γίνει η ανάσταση των νεκρών. Γιατί ο Θεός είναι δίκαιος και θα δώσει τον μι-σθό που αξίζουν όσοι κάνουν υπομονή και τηρούν το θέλημά Του.

Αν η ψυχή, βέβαια, έχει αγωνιστεί σ' αυτή τη ζωή μόνη της, για την άσκηση της αρετής, μόνο αυτή και θα στεφανωθεί. Αν μόνο αυτή αναμείχθηκε στις εφήμερες απολαύσεις, τότε δίκαια και μόνη της θα τιμωρηθεί. Ε-πειδή όμως η ψυχή δεν επιδόθηκε ούτε στην άσκηση της αρετής, ούτε στη βίωση της κακίας μόνη της, χωρίς το σώ-μα, θα απολαύσουν δίκαια και τα δύο μαζί την αμοιβή για τα έργα τους. [...]

Πώς θα αναστηθούν οι νεκροί;

Ίσως όμως ρωτήσει κανείς: Πώς θα αναστηθούν οι νεκροί; Απαντώ αμέσως: Τί απιστία είναι αυτή; Τί ανοησία; Εκείνος που, με μόνη τη θέλησή Του, μετέβαλε το χώμα σε σώμα, Εκείνος που έδωσε την προσταγή να με-γαλώσει μια σταγόνα σπέρματος, μέσα στη μήτρα, και να δημιουργηθεί έτσι αυτό το πολύμορφο και πολυπόικιλο όργανο του σώματος, δεν θα μπορέσει άραγε να αναστήσει, με μόνη τη θέλησή Του, πολύ πιο εύκολα, το σώμα που είναι ήδη δημιουργημένο και διαλυμένο;

«Και με ποιό σώμα», λέει, «θα αναστηθούν»; «Ανόητε άνθρωπε», αν δεν σ' αφήνει η πώρωσή σου να πιστεύεις στα λόγια του Θεού, τουλάχιστον, πίστεψε στα έργα Του. «Γιατί δεν φυτρώνει εκείνο που εσύ σπέρνεις, αν πρώτα δεν πεθάνει. Κι εκείνο που σπέρνεις δεν είναι ασφαλώς εκείνο που θα φυτρώσει, αλλά σπέρνεις γυμνό σπόρο σιταριού ή κάποιου άλλου φυτού. Ο Θεός όμως θέλησε και δίνει, μετά την ανάσταση, το ίδιο σώμα και σε κάθε σπέρμα, το δικό του σώμα».

Κύτταξε λοιπόν, ότι οι σπόροι θάβονται μέσα στα αυλάκια του χωραφιού, σαν σε τάφο. Ποιός άραγε έβαλε μέσα τους ρίζες, φύλλα, καλαμιά, στάχυα και αραχνούφαντα «άγανα»; Δεν το έκανε αυτό ο Δημιουργός του Σύμπαντος; Δεν το 'κανε η εντολή Εκείνου που τα δημιούργησε όλα;

Έτσι λοιπόν θα γίνει και η ανάσταση των νεκρών. Αυτό να πιστεύεις. Θα γίνουν όλα με το Θείο θέλημα και μ' ένα μόνο νεύμα Του. Γιατί Εκείνος έχει σύνεργό στο θέλημά Του και τη δύναμη.

Θα αναστηθούμε λοιπόν, και θα ενωθούν οι ψυχές με τα σώματα. Αυτά θα ανακαινιστούν και δεν θα φθείρονται πλέον. Θα αναστηθούμε και θα παρουσιασθούμε όλοι μπροστά στο φοβερό βήμα του Χριστού. Τότε θα παραδοθεί ο διάβολος και οι δαίμονές του και μαζί και ο δικός του άνθρωπος, δηλαδή ο Αντίχριστος. Τότε θα πορευθούν όλοι οι ασεβείς και οι αμαρτωλοί «στην άσβεστη αιώνια φωτιά», σε φωτιά όχι υλική σαν αυτή που έχουμε σ' αυτή τη ζωή, αλλά σ' εκείνη τη φωτιά που μό-νο ο Θεός γνωρίζει.

Οι ενάρετοι όμως, που εργάστηκαν το αγαθό θέλημα του Θεού, θα λάμψουν σαν τον ήλιο. Οι δίκαιοι θα πορευθούν να ζήσουν, μαζί με τους Αγγέλους, στην αιώνια ζωή. Θα ζήσουν αιώνια μαζί με τον Κύριό μας, τον Οποίο θα βλέπουν και ο Οποίος θα τους έχει κοντά Του αιώ-νια. Εκεί θα απολαμβάνουν την ατέλειωτη χαρά, που Εκείνος χαρίζει, καθώς θα Τον υμνούν ακατάπαυστα, μαζί με τον Πατέρα και το Πανάγιο Πνεύμα, στους απέραντους αιώνες. Αμήν.

(«Προσδοκώ Ανάσταση νεκρών», εκδ. Ετοιμασία, Ι. Μ. Τιμίου Προδρόμου-Καρέας 2007, απόσπασμα, σ.77-78, 84-86)